

WONEN & 8

Westerlingen
vinden rust
in statig
Eissingeheim

In Zandweer vonden Ingrid Koetzier en Pieter Elzinga hun paradijsje. Beesten scharrelen rond op het erf van hun oude herenboerderij Eissingeheim waar altijd veel werk te doen is. Verder In dit nummer een wandelende tafel, een prijswinnende stoel en het Lutje Hoeske als plek bij wind of regen

zaterdag 12 januari 2008
Uitgave NDC . Mediagroep

DAGBLAD
Van het
NOORDEN

Rust en ruimte in statig Eissingeheem

Het Noorden trok hen slechts voor een weekendje weg, als uitstapje. Verder zaten Ingrid Koetzier en Pieter Elzinga gebeiteld in Santpoort bij Haarlem. In een riante woning. Totdat Pieter zijn baan kwijt raakte en alles veranderde. Zij vonden niet alleen een nieuw huis maar een compleet nieuw leven in Groningen. In Zandweer

Tekst: Marijke Brouwer
Foto's: Anne Marie Kamp

Als feestboerderij staat ie bekend. Even buiten Zandweer, aan een kleine weg richting Kantens, staat een herenboerderij uit 1884, genaamd Eissingeheem. Generaties lang floreerde er een boerenbedrijf, maar eind jaren zestig keerde het tij en verkocht de laatste telg van de boerenfamilie stukje bij beetje de landerijen en uiteindelijk ook hun en haard. Noodgedwongen, want de rijkdom was opgegaan aan drank en ruige feesten. Westelingen bewonen sindsdien Eissingeheem. Meerdere stellen maakten zich het pand eigen, althans ze deden een poging, om uiteindelijk te vertrekken, want wat een werk!

Dat ondervinden ook Ingrid Koetzier (44) en Pieter (43) die met hun drie kinderen: Remi (13), David (11) en Hannah (8) - in 2001 kwamen wonen. Zij vielen als een blok voor de statige boerderij. Pieter van de enorme gang middenin het huis, compleet met trappetje en glas in lood deuren. Die gang bood ruimte genoeg voor de kruisgang, de veertien staties die de kruisiging van Jezus uitbeelden. Die had hij op de kop getikt in een antiekzaakje in Groningen. En Ingrid kon niet ge nees krijgen van het pad dat door de bomen naar het riante eef leigde. 'Het was iets van ontroering. Toen ik het voor het eerst zag dacht ik meteen hier zouden ook mijn ouders oud kunnen wor, den'. Hier is ruimte voor alles en iedereen.

Zij hadden niets met Groningen. Zij zaten goed in Noord-Holland, waar Pieter een goedbetaalde Ban had in de bouwwereld en Ingrid als kunste naar aan de weg timmerde. Ze hadden net een kostbaar huis gekocht in Santpoort toen Pieter zijn baan onverwacht verloor. Elende kortom. Ze besloten om een weekendje uit te waaien, zonder kinderen, op Schiermonnikoog, Probleempje Hotel van de Werf: zat vol. Zodoende werd landgoed Ekenstein net buiten Appingedam hun logeersadres. Dat zetten ze aan het denken. Want wat een ruimte en rust en lege wegen vonden zij hier. Voor de aardigheid keken zij in de etalage van een makelaar en hun monden vielen open. Die boerderij vlakbij Ekenstein kostte niets in

vergelijking met hun stolpje in Santpoort. 'Voor een veel minder groot bedrag kregen we drie keer zo veel huis en twintig keer zo veel tuin als we gewend waren', zegt Ingrid. Thuis gekomen vertelden ze hun ouders dat ze gingen verhuizen naar een boerderij in Groningen. Na even zoeken werd het Eissingeheem met z'n rijke ornamenten en z'n immense ett.erf. 'Een mooie combinatie van cultuur en natuur', vat Pieter samen. Hij vond vrijwel meteen een nieuwe baan bij Essent en zo zaten ze minder in de rats

dan ze eerst vreesden. Bovendien wisten ze hun gepeperde huis in Santpoort goed te verkopen. Op Eissingeheim moesten bergen werk worden verzet om het hele huis • 7 kamers boven, minstens zoveel beneden • bewoonbaar te maken. 's Winters valt dat tegen, dan is het koude huis eigenlijk te groot en trekken ze zich voornamelijk terug in de woonkeuken waar de houtkachel brandt. Zomers is het er vele malen aangename, dan is Eissingeheim een buitenverblijf waar jan en alleman graag aanwaait. Iedereen vergaapt zich aan de fraaie ruimtes die Ingrid stuk voor stuk heeft voorzien van een eigen sfeer. Met altijd kaarsjes en altijd katholieke beelden. "Die geven iets van Bezeling en veiligheid".

Ook het erf kleedt zij aan, met muurtjes en nissen, terrassen en poelen. Zij kan dat niet alleen, zelfs met hulp van Pieter en de kinderen is er altijd werk, het varieert hier van paradijs tot werkkamp", vindt zij, - dat is precies het verschil tussen alleen worstelen of het samen leuk hebben.-

Vandaar dat ze vooral zomers tal van workshops organiseert waarop vele vrienden en vreemdelingen afkomen. Die kunnen op uitleen lopend gebied kiezen uit zingevingactiviteiten

<http://www.buitengewoonleven.nu> en in ruil daar voor verblijven zij rond Eissingeheim in tentjes of in het gastenverblijf • waar ze hun handen uit de mouwen steken. Op die manier ontslaan nieuwe stukken tuin, worden bomen waar nodig gerooid en is de stokhut verbouwd tot sauna. Pauwen, kippen, Konijnen, schapen en geiten scharrelen ondertussen over het erf. Ze zijn er thuis. Net als Ingrid Pieter en hun kinderen.

